

[I. A. Hansen.]

har aldrig lagt Skjul paa, at 1922-Ordnningen har tekniske og organisatoriske Fejl, som vi meget ønsker rettet. Hele vort Arbejde med Henblik paa Forsvarsspørgsmaalet i de sidste 5 Aar er gaaet ud paa at faa rettet disse Fejl. Jeg sagde i min Tale i Eftermiddags, at vi havde to Formaal med at fremsætte disse Forslag. Det første Formaal var at nedbringe Udgifterne paa dette Omraade, saaledes som vi kræver dem nedbragt paa de andre Statsbudgetter. Det andet Formaal var at fjerne Fejlene ved 1922-Ordnningen og søge det gjort paa en saadan Maade, at den, samtidig med at den økonomisk blev billigere, blev lige saa effektiv i Forsvarskraft som den nuværende Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Parkov gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, da han udtalte en Beklagelse over, at man ikke i denne Sag, som i andre Sager, havde spurgt den ansvarlige Sagkundskab; det var trist, sagde det ærede Medlem, at naar det gjaldt Forsvarssagen, fandt man ingen Anledning til at gaa til Sagkundskaben og spørge om dens Mening. Men det er jo netop det, der er sket i dette Tilfælde. Det Udvalg i Landstinget, som forberedte disse Forslag, og hvoraf det ærede Medlems højt ansete Meningsfælle, Landstingsmand Ellinger var Medlem, gik netop til den øverste Sagkundskab. Det spurgte baade den landmilitære øverste Sagkundskab, den kommanderende General, og den maritime øverste Sagkundskab, Viceadmiralen, men fik meget forskelligt Udbytte af deres Svar. Den kommanderende General gik ind i Arbejdet, ydede sin værdifulde Indsats til dets lykkelige Udførelse. Den maritime øverste sagkyndige, Viceadmiralen, svarede derimod: Hus forbi.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Parkov mig, om Venstre, saafremt Forhandlingerne i Genève ikke førte til noget Resultat med Hensyn til Forbud mod Angreb paa Byer fra Luften, da vilde gaa med til et virkeligt Luftforsvar for København. Det er rigtigt, at man har udkudt dette Spørgsmaal — og det finder jeg ganske naturligt, det er heller ikke blevet angrebet af det ærede Medlems politiske Meningsfælle, hans Partis Ordfører i Landstinget —, indtil man ser, hvad Forhandlingerne i Genève fører til. Det er det ærede Medlem bekendt, at af alle de Magters Repræsentanter, der har udtalt sig i Genève, er der ingen, som ikke har erklæret sig villig til at medvirke til et almindeligt Forbud mod Bombardementer af Byer fra Luften. Derfor er der god Grund

til at stille dette Spørgsmaal i Bero, indtil Genève-Konferencen er afholdt.

Hvad Venstre vil gøre, hvis denne Konferencen paa dette Punkt skulde føre til et negativt Resultat, kan jeg ikke staa og afgive Erklæring om her i Dag. Det afhænger af mange Forhold, af de udenrigspolitiske Forhold, hvilken Grund til Frygt for saadanne Bombardementer der maatte være til Stede til den Tid. Det vil ogsaa i nogen Grad afhænge af det Resultat, den Kommission kommer til, som i Forslaget forudsættes nedsat til Overvejelse af, om København skal gøres til en aaben By eller ikke. Altsaa, dette Spørgsmaal er det umuligt for mig at give Svar paa i Dag, og det vil det ærede Medlem sikkert forstaa.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremførte som en Anke mod de tre Partier, der ønsker at stemme for disse to Lovforslag, at Behandlingen i Landstinget havde været uforvarlig; disse Forslag var gennemført i Landstinget ved tre Behandlinger paa een Dag, og det ærede Medlem mente ikke, at denne Behandlingsmaade var et Eksempel til Efterfølgelse. Men ved det ærede Medlem da ikke, at denne Behandling i Landstinget skete efter Aftale mellem samtlige Partier i Landstinget og Ministeren, efter Aftale med det ærede Medlems Partis politiske Ordfører i Landstinget, Hr. Ellinger? Hvis det ærede Medlem er bekendt med dette Forhold, er der ingen Grund til at staa op og kritisere Landstingets Behandlingsmaade i denne Sag. Der er visse økonomiske Interesser knyttet til, at disse Forslag gennemføres for den 1. April. Det er Aarsagen til, at Behandlingen i Landstinget har maattet være hurtig, og det er Aarsagen til, at vi, der ønsker disse Forslag gennemført, ogsaa ønsker at fremskynde Behandlingen i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte ogsaa om Formaaalsparagrafferne. Han sagde, at det var da underligt at skulle staa og diskutere Spørgsmaal som disse uden at have saadanne Formaaalsparagraffer som Grundlag for Diskussionen, det havde man altid haft, sagde det ærede Medlem. Nej, det har man aldeles ikke haft. I Ordningen af 1909 var der ingen Formaaalsparagraffer. I Ordningen af 1922 blev der indsat en Formaaalsparagraf for Marinen, der findes ingen tilsvarende for Hæren. Først i Forslaget til Rigets Forsvar blev disse Formaaalsparagraffer indsat. Jeg tillægger dem ikke den Betydning, som det ærede Medlem gør, jeg er i saa Henseende ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Holstein i den Karakteristik, han